

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 122/2019
V Lucemburku dne 26. září 2019

Slavnostní zasedání Soudního dvora

Částečná obnova a nástup do funkce čtrnácti nových členů Tribunálu Evropské unie

Rozhodnutími ze dne 1. února 2019 a 29. května 2019 obnovili zástupci vlád členských států Evropské unie na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2025 mandát dvanácti soudcům Tribunálu, jimiž jsou: pí Vesna Tomljenović, pí Mariana Kančeva, pí Inga Reine, pí Ramona Frendo, p. Anthony Collins, p. Stéphane Gervasoni, p. Eugène Buttigieg, p. Fredrik Schalin, p. Ulf Öberg, p. Jan Passer, p. Alexander Kornezov a p. Colm Mac Eochaidh.

Rozhodnutím ze dne 1. února 2019 byl na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2025 jmenován soudcem Tribunálu p. M. Laurent Truchot a na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2022 byla soudkyní Tribunálu jmenována pí Mirela Stancu.

Rozhodnutím ze dne 6. března 2019 byla na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2022 jmenována soudkyní Tribunálu pí Tuula Riitta Pynnä.

Rozhodnutím ze dne 29. května 2019 byli na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2025 jmenováni soudci Tribunálu pí Tamara Perišin, pí Petra Škvařilová-Pelzl, pí Gabriele Steinfatt, p. Johannes Laitenberger, p. José Martín y Pérez de Nanclares, p. Rimvydas Norkus a p. Miguel Sampol Pucurull a na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2022 p. Iko Nõmm.

Rozhodnutím ze dne 11. července 2019 byli na období od 1. září 2019 do 31. srpna 2025 jmenováni soudci Tribunálu pí Ornella Porchia a p. Roberto Mastroianni.

Rozhodnutím ze dne 4. září 2019 byl na období od 6. září 2019 do 31. srpna 2022 jmenován soudcem Tribunálu p. Gerhard Hesse.

U příležitosti složení slibu a nástupu do funkce nových členů orgánu se dnešního dne bude konat v sídle Soudního dvora Evropské unie slavnostní zasedání.

Přímý přenos ceremoniálu bude dostupný od 18:00 hodin na následující stránce:
<http://c.connectedviews.com/01/LiveMeetings/cdj>

Životopisy nových členů

Laurent Truchot

narozen v roce 1962; absolvoval Institut d'études politiques v Paříži (1984); studoval na École nationale de la magistrature (justiční akademie, Francie) (1986–1988); soudce soudu prvního stupně v Marseille (1988–1990); vyšší úředník na ředitelství občanskoprávních záležitostí a správy státní pečeti ministerstva spravedlnosti (1990–1992); zástupce vedoucího oddělení a následně vedoucí oddělení na generálním ředitelství pro hospodářskou soutěž, spotřebitele a potlačování podvodů ministerstva hospodářství, financí a průmyslu (1992–1994); technický poradce ministra spravedlnosti (1994–1995); soudce soudu prvního stupně v Nîmes (1995–1996); referendář generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie P. Légera (1996–2001); rada referendář

Kasačního soudu (Francie) (2001–2007); soudce Tribunálu (2007–2013, předseda senátu 2010–2013); poradce u Kasačního soudu (2013–2019); soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Mirela Stancu

narozena v roce 1974; titul bakaláře práv na univerzitě v Bukurešti (1998); titul doktora práv na univerzitě v Bukurešti (2009); advokátka v Bukurešti (1999–2002); asistentka (2002–2018), následně docentka procesního práva na univerzitě v Bukurešti; školitelka v Národním soudním institutu (2007–2018); soudkyně soudu prvního stupně v Bukurešti (2004–2009); soudkyně soudu v Bukurešti (2009–2019); soudkyně vyslaná na ministerstvo zahraničních věcí (2005); administrátorka-právnička u soudkyně C. Toader na Soudním dvoře Evropské unie (2011–2014); ředitelka pro evropské záležitosti a mezinárodní vztahy a programy Nejvyšší rady soudnictví (2015–2018); autorka četných publikací; soudkyně Tribunálu od 26. září 2019.

Tuula Riitta Pynnä

narozena v roce 1958; absolvovala studium práv na universitě v Turku (magisterská zkouška, 1981); program vzdělávání soudců u regionálního soudu v Ulvile (1984); titul magistra práv na univerzitě v Trevíru (1993); titul magistra evropských právních studií na Evropském institutu veřejné správy (1994); vedení kurzů na univerzitě v Turku (1981–1982); soudkyně regionálního soudu v Pori (1982–1983); vedoucí oddělení Matričního úřadu (1983–1985); soudkyně soudu v Tampere a Pirkanmaae (1985–1995); referendářka u Nejvyššího soudu Finska (1995); vedoucí oddělení sporné agendy Evropské unie, právní poradkyně a zmocněnkyně u Soudního dvora Evropské unie, ministerstvo zahraničních věcí, vedoucí finské delegace v pracovní skupině Rady „Soudní dvůr“ (1996–2005); členka skupiny „Přátelé předsednictví“ pro reformu soudního systému Společenství v Niceské smlouvě; soudkyně Nejvyššího správního soudu Finska (2005–2012); soudkyně Nejvyššího soudu Finska (2012–2019); členka disciplinární komise Helsinské burzy (2015–2019); členka a následně předsedkyně zkušební komise advokátní komory v Helsinkách (2011–2019); soudkyně Tribunálu od 26. září 2019.

Tamara Perišin

narozena v roce 1979; titul bakaláře práv na univerzitě v Záhřebu (2002); titul magistra práv na Oxfordské univerzitě (2003); titul doktora práv na univerzitě v Záhřebu (2007); Fulbrightovo stipendium na univerzitách v Georgetownu a Michiganu (2005–2006); studium pedagogiky na Středoevropské univerzitě (2007–2008); výzkumná pracovníce v Asserově institutu (2004), v Institutu Maxe Plancka (2007–2008) a na Harvard Law School (2014); členka chorvatské advokátní komory (2009); profesorka unijního práva, vedoucí katedry Jeana Monneta a koordinátorka Centra špičkové úrovně – Jean Monnet Center of Excellence na univerzitě v Záhřebu (2002–2019); hostující profesorka na Harvardské univerzitě (2015–2016); členka týmu vyjednávacího přistoupení Chorvatska k Evropské unii (2005–2011); odpovědnost za vzdělávání úředníků a diplomatů v oboru unijního práva na Národní škole veřejné správy a v Diplomatické akademii ministerstva zahraničních a evropských záležitostí (2011–2012); odpovědnost za vzdělávání soudců a státních zástupců v oboru unijního práva na právní akademii a u záhřebského soudu (2012–2013); odpovědnost za vzdělávání v oboru unijního práva u chorvatské advokátní komory (2015); zvláštní poradkyně na ministerstvu vědy a školství (2017–2019); šéfredaktorka revue unijního práva; autorka četných publikací; soudkyně Tribunálu od 26. září 2019.

Petra Škvařilová-Pelzl

narozena v roce 1975; studium práva v České republice a v Německu (*Magister iuris*, Karlova univerzita v Praze, 1999), titul doktora práv (univerzita v Hamburku, 2004); státní zkouška z německého jazyka v oboru tlumočnictví na Státní jazykové škole v Praze (1995); vědecká pracovníce na katedře obchodního, námořního a hospodářského práva univerzity v Hamburku; úspěšná kandidátka výběrového řízení na místa českých právníků u orgánů EU (2004); úřednice na generálním ředitelství knihovny a výzkumu a dokumentace Soudního dvora Evropské unie (2004–2019), přidělená ke generálnímu řediteli (2010–2016); referendářka soudkyně Soudního dvora Evropské unie M. Berger (2017–2018); vedení kurzů unijního práva na Vídeňské spolkové

akademii veřejné služby; pravidelná vystoupení na Česko-německém festivalu práva; autorka několika publikací týkajících se zejména unijního a srovnávacího práva; soudkyně Tribunálu od 26. září 2019.

Gabriele Steinfatt

narozena v roce 1977; studovala v Saarbrückenu a Štrasburku; absolvovala studium práv na Univerzitě Roberta Schumana ve Štrasburku (titul magistr v oboru soukromého práva a certifikát z evropského práva, 2000); státní zkoušky v Saarbrückenu (2002 a 2005); doktorandské studium na Institutu evropských studií Sárské univerzity (2002–2003); titul doktora práv na Sárské univerzitě (2011); soudkyně správního soudu v Brémách (2005–2018); soudkyně odvolacího správního soudu v Brémách (2018–2019); členka odvolacího kárného soudu pro soudce (2018–2019); zastupující členka odvolacího kárného soudu pro inženýry (2018–2019); vedení kurzů na sárské a brémské univerzitě; autorka několika právních publikací týkajících se zejména evropského práva; soudkyně Tribunálu od 26. září 2019.

Johannes Christoph Laitenberger

narozen v roce 1964; studium práva na Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn; první státní zkouška z práva (1990); právní spolupráce s vedením německého parlamentu (1991); Rechtsreferendar u vrchního zemského soudu v Kolíně nad Rýnem (1991–1994); druhá státní zkouška z práva (1994); vedení kurzů a vědecká práce na Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn (1991–1995); advokát v Kolíně nad Rýnem a právní poradenství pro jeden ze svazů zaměstnavatelů (1996); poradce u ředitelství administrativy a protokolu Generálního sekretariátu Rady Evropské unie (1996–1999); zpravodaj u generálního ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž (1999); člen (1999–2003) a vedoucí (2003–2004) kabinetu evropské komisařky Viviane Reding; člen kabinetu předsedy Komise Evropských společenství José Manuela Barrosa (2004–2005); mluvčí a vedoucí odboru mluvčího Evropské komise (2005–2009); vedoucí kabinetu předsedy Evropské komise José Manuela Barrosa (2009–2014); zástupce generálního ředitele právní služby Evropské komise (2014–2015); generální ředitel generálního ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž (2015–2019); soudce Tribunálu od 26. září 2019.

José Martín y Pérez de Nanclares

narozen v roce 1965; absolvoval studium práv na universitě v Salamance (1983–1988); studium ústavního práva na univerzitě v Kolíně nad Rýnem (1988–1989); titul magistra práv na univerzitě v Saarbrückenu (1991); titul doktora práv na univerzitách v Saarbrückenu (1994) a v Salamance (1994); docent (1993–1996) a profesor mezinárodního práva (1996–2001) na univerzitě v Rioje; vedoucí katedry mezinárodního práva veřejného a katedry unijního práva Jeana Monneta na univerzitě v Rioje (2001–2009); vedoucí katedry mezinárodního práva veřejného na univerzitě v Salamance (2009–2012 a 2018); prorektor pro mezinárodní vztahy (2004–2008), prorektor pro výzkum (1996–2000) a kvestor (1996) na univerzitě v Rioje; doktor *honoris causa* univerzity v Piueře, Peru (2009); ředitel kabinetu mezinárodních právních věcí u španělského ministerstva zahraničních věcí a spolupráce (2012–2018); ředitel kabinetu předsedy španělské Státní rady (2018–2019); člen Stálého rozhodčího soudu (2018–2019); autor četných publikací; soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Rimvydas Norkus

narozen v roce 1979; titul magistra práv na univerzitě ve Vilniusu (2001); titul doktora práv na univerzitě Mykolase Romerise (2005); studium na Institut suisse de droit comparé (ISDC, švýcarský institut srovnávacího práva) a na univerzitách v Bonnu a ve Vilniusu (2002–2006); vyšší soudní úředník litevského Odvolacího soudu (1999–2000); poradce předsedy litevského Odvolacího soudu (2000–2003); ředitel odboru soudní praxe Nejvyššího správního soudu Litvy (2003–2009); právník-lingvista v Evropském parlamentu (2009–2010); ředitel oddělení právního výzkumu Nejvyššího soudu Litvy (2010–2012); soudce litevského Odvolacího soudu (2012–2013); soudce Nejvyššího soudu Litvy (2013–2014); předseda Nejvyššího soudu Litvy (2014–2019);

profesor Institutu soukromého práva univerzity Mykolase Romerise (2012–2019); docent na univerzitě Mykolase Romerise (2007–2008); předseda Litevské rady soudnictví (2016–2018); autor četných publikací; soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Miguel Sampol Pucurull

narozen v roce 1974; titul bakaláře práv a podnikového řízení na papežské univerzitě Comillas – ICADE (1998); abogado del Estado pověřený zastupováním státu před vnitrostátními soudy (2002–2005); abogado del Estado u právní služby ministerstva kultury (2005–2006); člen právní služby ministerstva zahraničních věcí specializovaný na Soudní dvůr Evropské unie (2006–2007); abogado del Estado – právní poradce u stálého zastoupení Španělska při Evropské unii (2007–2014); abogado del Estado – vedoucí právní služby státu pověřené řízeními před Soudním dvorem a zástupce generálního ředitele pro unijní a mezinárodní záležitosti Abogacía General del Estado (ministerstvo spravedlnosti) (2014–2019); člen správní rady několika veřejných podniků (2014–2019); autor četných publikací; soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Iko Nõmm

narozen v roce 1977; titul doktora práv na univerzitě v Tartu (2013); poradce u odvolacího soudu v Tallinnu (2001–2002); justiční čekatel u soudu v Harju (2002); soudce soudu v Harju (2002–2007); soudce odvolacího soudu v Tallinnu (2007–2019); přípravná služba soudce Nejvyššího soudu Estonska (2015–2016); národní soudce vyslaný k Soudnímu dvoru Evropské unie (2017–2018); vedení kurzů na univerzitě v Tartu (2014–2019); vzdělávání soudců Nejvyššího soudu Estonska (2015–2019); školitel u estonské advokátní komory (2015–2019); člen zkušební komise pro výběr soudců (2018–2019); člen komise estonské advokátní komory hodnotící profesní způsobilost (2015–2019); soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Ornella Porchia

narozena v roce 1966; absolvovala studium práv (1991); titul doktora práv na Bocconiho univerzitě v Miláně (1996); profesorka práva Evropské unie na univerzitě v Turíně; advokátka v Turíně (1994); asistentka (1998–2002) a docentka mezinárodního práva na univerzitě v Turíně (2002–2007); členka analytického oddělení italského Ústavního soudu (2010–2014); právní poradkyně stálého zastoupení Itálie při Evropské unii (2014–2019); autorka četných publikací; soudkyně Tribunálu od 26. září 2019.

Roberto Mastroianni

narozen v roce 1964; absolvoval studium práv na universitě ve Florencii (1987); titul doktora práv na univerzitě v Boloni (1992); titul magistra práv na Dickinson School of Law, Pensylvánie (1990); postdoktorandské studium na univerzitě v Ženevě (1992–1993); postdoktorandské studium na univerzitě v Amsterdamu (1993–1994); výzkumný pracovník v oboru mezinárodního práva na universitě ve Florencii (1992–1997); referendář generálních advokátů Soudního dvora Evropských společenství Giuseppa Tesaura a Antonia Saggia (1997–2000); profesor práva Evropské unie na neapolské univerzitě Federico II (2000–2019); hostující profesor unijního práva a evropské soudní agendy na univerzitě Paris 2 – Panthéon-Assas (2011–2013); profesor unijního práva na univerzitě Luiss Guido Carli v Římě (2013–2017); poradce italské vlády pro legislativní záležitosti u odboru evropských záležitostí (2015–2018); advokát s kvalifikací pro zastupování před vyššími soudy (1993–2019); profesor srovnávacího práva hospodářské soutěže na Sturm College of Law univerzity v Denveru (2015–2019); člen řídicí rady Italské společnosti mezinárodního práva SIDI (2013–2015) a Italského sdružení studií unijního práva AISDUE (2018–2019); autor velmi četných publikací; soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Gerhard Hesse

narozen v roce 1970; absolvoval studium práv na universitě ve Vídni (1993); titul doktora práv na universitě ve Vídni (2002); člen a následně vedoucí odboru evropských záležitostí spolkového kancléřství (1994–1995); člen a následně vedoucí odboru v rámci právní služby spolkového

kancléřství (1995–2000); právní poradce Komory zaměstnanců (2000–2002); člen právní služby a následně vedoucí odboru v rámci právní služby spolkového kancléřství (2002–2007); právní poradce v kabinetu spolkového kancléře (2007–2010); generální ředitel právní služby spolkového kancléřství (2010–2017); generální ředitel právní služby ministerstva pro ústavní záležitosti, reformy, deregulaci a spravedlnost (2017–2019); člen vládní rady pro ochranu osobních údajů (2010–2019); předseda dozorčí rady Národní knihovny (2017–2019); autor četných publikací; soudce Tribunálu od 26. září 2019.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499